Поспішай! Худий гриф над нами кружить!
В ліс — оселю свою — прийди по весні!
Чуєш! Лунко земля під ногами дрижить!
Бачиш? — Щільний туман над полями лежить! —
Закипають це роси від ненависті!

У набухлих бруньках ненависть мліє,
Ненависть в нас таємно кипить,
Ненависть враз через шкіру потіє,
В головах наших горить.

Поглянь! Що за плями пливуть он по річці?
Зло взялося порядок у нас навести!
Рукояті мечей холодіють в руці,
І б'ється у скронях — поранена птиця,
І заходиться серце від ненависті.

Ненависть юним спотворює лиця,
Ненависть рветься із берегів,
Ненависть прагне і хоче напитись
Чорної крові своїх ворогів.

Нас в полон захопила ненависть ураз,
Та не злість із полону нас буде вести.
Не сліпа, або чорна та ненависть в нас —
Свіжий вітер висушить очі у нас
Справедливої й справжньої ненависті.

Ненависть пий — переповнена чаша!
Ненависть вихід шукає і жде.
Та благородна ненависть наша
Поруч з любов'ю живе.

© Микола Попов. Переклад, 2009